

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Щодинкове число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня
крім неділі і руских свят
о год. 6-й пополудни.

Редакция, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 9
ул. Коперніка. — Експедиція
місцева в Агенції Ляндовского
в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламацій неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

Різня в парламенті.

Австрійський парламент став славним на весь світ. Здавало ся, що вже головна криза переминула, що найбільші скандали належать до минувшини, а тимчасом показує ся, що може бути ще гірше. На засіданю в середу дня 24. с. м. прийшло до простої бійки на кулаки, ножі і пощочини. Професор університету з ножем в руках і лицами опухлими від ударів; Вольф побитий дзвінком президента обдертий до нага, з пошарпаною чуприною; Шенерер з обшарпаною бородою, а лице его набреніле від п'ястуків; Гесман тяжко скалічений. Словом відбула ся огидна сцена в парламенті.

Зараз по отвореню засідання, на котрім на порядок денний назначено угодову провізорію, поставив пос. Грос внесенє о принятє до протоколу попереднього засідання різних поправок, іменно, що денний порядок засідання є неправий, бо після конституції внесенє о обжалованє міністрів треба взяти насамперед під наряду. Абрагамович, яко президент, відповів на то, що закон приписує лише, що внесенє о обжалованє міністрів мають прийти на порядок денний в 8. днях а нема припису, що в 8. днях мусить бути отворена розправа. — Та заява викликала протести опозиції, почім на внесенє Гроса голосовано поіменно над принятєм тої поправки і розумієсь внесенє перепало.

Ще перед голосованєм президент подає до відомости, що віцепрезидент Фукс не може бути присутнім на нинішнім засіданю. (Голоси: Ага!)

Коло 2. години по шестім поіменнім голосованю підносить ся молодоческий посол Дик і вносить в цілі задоситьчиненя бажанням опозиції, щоби перечитати всі петиції і щоби ті петиції були додруковані в протоколі. Правиця громовими оплесками приймає се внесенє. Функе а за ним кількох інших протестують голосно. Функе кулаком бє о стіл референта. Поточек відсипає его. Функе кричить грізно: Не рупайте ся! Не бавте ся в урядника поліційного Баденього!

В палаті зриває ся галасливий вереск і клетотня. На президиальній трибуні зібрало ся споро послів і всі на гвалт домагають ся від президента уділення голосу. З правиці спішать на поміч Абрагамовичеві і починає ся криклива суперечка. Президент просить кілька разів, щоби послі заняли свої місця, але опозиція ще нахальнійше кличе до него о уділенє голосу. Деякі послі обидливими словами зачіпають особу Баденього, особливо Вольф, Гресль, Глекнер і Штайнер. Шенерер верещить без устанку: Прошу о голос!

Серед тої крикняви пос. Дик заєдно ще промовляє, а правиця демонстраційно і бурливо оплескує его слова.

Вольф кличе: Чи уділите раз, пане президент, голосу Кіттльови?

Президент: А затим голосованє над внесенєм Дика. (Великий галас і кликаня з лівиці: Алеж ми не допустимо до голосованя над тим внесенєм!)

Промавляли ще: Грос, Пферше і Кайзер. Вєй 3 протестують пристрасно і ставлять внесенє, для котрих, розумієсь, жадають дворазового поіменного голосованя. Президент кілька разів взиває бесідників, щоби не відбігали від річи. Але скоро лише то учинить, поветає на лівиці пекольний галас; чути найогидливіші прозвища, а до президії спілять ся слова: «польский о-

шуканець!» «мантій!» «гал'ган!» «підлий чоловік», «євнух Баденього!»

Шенерер верещить: Прошу не забувати о мені, пане президенте!

Президент: То скажіть же, пане Шенерер, чого хочете!

Вольф: Зараз довідаєте ся! Мовчіть!

Шенерер: Чи маю голос, чи ні?

Президент: О чім хочете говорити? (Шенерера не чути). В такім разі не уділяю Вам голосу. Посол Шікер має голос.

В палаті повстає страшенний галас. Шенерер кидає ся на трибуну президента і в найвищим обуреню кличе до него:

— Маю те саме право говорити, що й кож-
дий инший!

По тих словах видер дзвінок президентови і зачав горячково ним дзвонити.

Пос. Поточек вириває єму дзвінок і по короткій шарпанні ставить его на стіл президента.

Президент уступив з трибуни. На се послі з правиці спішать до місця де стояв Шенерер Сей побачивши небезпечєство утікає. Коло президиального стола прийшло до щораз сильнійшої бійки. За президентом палати упустили свої місця і міністри, котрі заняла лівиця. Тепер прийшло до сцен, котрих годі описати.

Засіданє первано. Перерва тревала пів години. Перед трибуною президента тривають крики дальше. Посол Пферше усів на фотели віцепрезидента. Правиця накликає до него голосно: Що се за поведєнє?

Вкінці повертає президент. Лівиця витає его окликами; Heil! Шенерер просить на ново о голос в пристрасний спосіб. Президент просить о инший дзвінок, бо его дзвінком послуговував ся п. Шенерер. Крики на лівиці не умовкають. Вольф стоїть перед президентом і недопускає его до голосу. Президент піднесеним голосом наминає Вольфа, а сей у відповідь валить п'ястуками в стіл. Правиця кричить: Викинути его за двері! Проч з ним! Засіданє на ново перервано, щоби тимчасом освободити стіл президента від Вольфа, Кітля і Штайнера.

Вольф по перерваню засідання ловить за дзвінок і дзвонить. Поточек вириває єму дзвінок, причім злітає цвікер Вольфови на землю. Безпосередно тім розпочала ся найзавзятійша битва. Побовище на около президиального стола. Серед пекольних криків і заворушеня ситуація набирає характеру борби на смерть і жите. В самій середині борючих ся видно Вольфа, котрий надаремно старає ся заслонити перед ударами, що летять на него. Можна було побоювати, що затовчуть его. Бійка переходить вже на цілу сацию. Найбільше згуртованє коло Шенерера. Шенерер хочаби прийти з помічєню своїм товаришам рве фотелі з міністерських лав і кидає ними на естраду президента.

Сторонники Діпавлього і Гагенгофера стручають Шенерера з естради, тягнуть его за чуприну, за бороду і не жалують п'ястуків по голові і по лицю. Пос. Пферше летить до естради з витягненим ножем і з криком: Порозпорує вам черева! По дорозі подибавши Брезновского заміряє ся ножем ударити єму в живіт, але в тій хвили спіймав его Шукле, а п. Леміш видер ніж і викинув Пфершого за двері. При тій нагоді ранено п. Гесмана. На Вольфі подерто шматє в шкямати. Вольф блідий як стіна, з розчіхраною і підкубанною чуприною, оперши ся о стіну кричить: Пождіть!

Слідуючим разом принесу револьвер і вистріляю вас всіх як собак! Бійка триває дальше. Гр. Феттер і ще якийсь посол зливають воюючі сторони зимною водою, та се не помагає.

В сали з'являє ся на ново президент і замикає засіданє. Речинє слідуочого засіданя означено на четвер о 1. год. по полудни.

В кульюарах бють ся ще по замкненю засіданя.

Експозе гр. Голуховского в делегациях.

Перед комісією делегацийною для справ заграничних виголосив гр. Голуховский слідуочє експозе політичнє:

Політична ситуація в минувшім році була нераз дуже клопотлива, а остров Крета був точкою вихідною всіх комплікацій на Вєході. В кретенській справі можна зазначити два періоди: перший, коли то амбасадори в Царгороді виготовали свій еляборат о управильненю кретенських відносин; — другий, коли то Греція наслідком своєї активальной участі спровадила теперішній стан. Наше становище було того рода, щоби чим скорше втихомирить неспокої на Креті, щоби не дати їм перекинути ся на инші області турецької держави, спеціяльно на півостров балканський, де они під видом орієнтальной квестії мусіли би нас безпосередно обходити.

В тій цілі зараз в першій стадії дали ми ініціативу до відокремлення Крети. Се средство видавало ся нам найвідповіднійшим для счинєня заграничної агітації на Креті і для осягненя безпосередного порозуміння між правительством султана а християнським населєнєм. Наша пропозиція стрітила рішучий опір Англії. Навіть коли ми опісля змінили наш проєкт та місто блокади предкладали лиш з'іоловане острова, Англія на се не згодила ся, а ми мусіли закинути наш проєкт, щоби не довести до розбитя європейского концерту. Тимчасом на Креті революція змагала ся, а коли значно пізнійше предпринято блокаду, то тим чином признано рацию мірам, котрі в першій хвили могли довести до цілі.

А тепер — казав гр. Голуховский — переходжу до другого відділу кретенської справи, іменно до тої фази, котра довела до отвертого конфлікту межи Туреччиною а Грецією. Початок до того дало висланє грецких кораблів воєнних на кретейські води, що ухвалено в Афинах мимо кількоразового і дуже усильного відряджуваня великих держав. За тим слідувало висадженє на остров грецких відділів войскових а незадовго потім мобілізація єлліньської армії на тесальській границі.

Тим витворено ситуацію, котра мусіла зробити підбурюючий вплив на прочі балканські народи і длятого грозила позитивною небезпечністю для європейского мира. Всім великим державам європейским мусіло однако лежати на серці, щоби ту небезпечність здушити зараз в самім зародку, а хоч я мущу сконєтатувати, що всі в дуже льояльний спосіб причиняли ся до того, щоби не допустити до ніякої більшої комплікації, то всеж таки гадаю, що можу нам і Росії, яко найбільше на Вєході інтересованим державам, приписати значну часть заслуги в обмеженю пажару на балканським півострові.

Згіднє поступованє обох кабінєтєв видало з часом як найліпші плоди, бо бесіду, якою ми дали спізнати кріпку нашої

станову, що не стерпимо ніякої небудь акції зі сторони прочих держав балканських, зрозуміли там, де було потреба і відповідно взяли собі до серця. Тим постаранося не лиш для теперішності, але й випробовано средство для будучности, яке зможе стати на перешкоді небезпечним несподіванкам, а тим і не допустити до неодного великого нещастя.

Забезпечені із сего боку від невідрадних подій, взяли ся відтак великі держави робити спокій на Креті. В першій лінії треба було спонукати Грецію, щоби она відступила від своєї неправної інтервенції, а рівнобіжно з тим переконати населене острова, що Европа кріпко постановила постарати ся о запоруку для ліпшої будучности. Тимчасом в Атинах дуже усильні представлення всіх великих держав позістали без впливу. За слабе, на жаль, правительство дало ся піврати революційним комітетам і позістало неприступне для всіх упімнень, та з безпримірним засліпленем запустило ся в напрямі того шаленого підприємця, котрого сумний кінець відбув ся перед кількома місяцями на тесальській рівнині.

В тім справедливім зрозумінню, що серед таких обставин держави не можуть вдовольати ся радами і ставати в половині дороги, лиш що великий інтерес європейського мира вкладає на них навіть обовязок, вмішати ся ділом, щоби завчасу придушити спалахнувший огонь, предложило правительство німецької держави блокаду грецьких портів, чим би королівство змушено відступити від свого самоубійчого підприємця. Той проєкт, до котрого ми з кількома другими державами зараз прилучили ся, в тім переконанню, що тим зробить ся значну прислугу і Греції, стрітив однак деякі обави з тої сторони, котра минувшого року не хотіла погодити ся з замкненем острова Крети, а хоч і сим разом не напустила рішуча відмова, то всеж таки поставлено до виконання предложеного Німеччиною проєкту услів'я, над котрими переговори так довго протягнули ся, аж межі Туреччиною а Грецією вибухла дійсно війна і не можна було ужити предкладаних мір без нарушеня принципу нейтральности.

Тимчасом, як то я вже згадав, згоджено ся як-раз все-таки блокувати Крету, а для удержання порядку вислати до бережних міст, де живуть магометани і християни, мішані відділи військові, котрі мали zarazом зазначити, що держави європейські забирають остров. В тій підприємчій мірі брали ми участь в порозумінню з Туреччиною, але з тою виразною резервою, що наш відділ військовий не буде брати участі в ніякій, маючій евентуально підприємці операції в глибину краю, а також не дістане в ніякій пізнійшій фазі скріплення, тим більше, що его строго обмежена задача лежить в тім, щоби старати ся о порядок в призначених ему бережних місцевостях, і там стерегти нашої повіваючої там фляги.

Незадовго по тім видали адмірали сполучених ескадр прокламацію в дусі держав, в котрій зажадали уступлення грецьких сил воєнних і завізвали повстанців, щоби они піддали ся на приреченє, що островови, котрий має позістати під верховною власттю султана, буде забезпечена як найдалше ідуча автономія з християнським губернатором на чолі. То приреченє сповнити готові ми ще й нині, а коли кретийська справа, — до котрої ще пізніше верну — доси ще не доведена до остаточного управління, то причина того лежить в тій обставині, що наша увага від того часу аж доси була занята як звісно иншими стараннями, і що ми не уявляли за відповідне мотати переговори в справі Крети з переговорами в справі закінчення мира.

По довгих і трудних пересправах удало ся нарешті закінчити заключенем т. зв. прелімінарий мирових. Дотичні постанови вже Вам, мої панове, звістні. Они примінені до тих головних засад, на котрі всі держави від самого початку годили ся, а іменно, щоби страчена Тесалія аж по незначне стратегічне увільненє границі осталась при Греції, і щоби з другої сторони оправдані жадання відшкодованя були виплачені Ту-

реччині за помочтю контрибуції воєнної. Щодо сих двох головних точок не було ніякої ріжноти в поглядах; суперечности які вийшли підчас переговорів, дотикали більше подрібних справ, як н. пр. способів опорожнення занятої турецьким військом області, заведеня міжнародної комісії контрольної в Атинах для забезпеченя інтересів заграничних вірителів державних, висоти маючого установити ся відшкодованя воєнного і тим подібних иньших справ, котрих упорядкованє передано конференції амбасадорів в Константинополі. Розходило ся відтак о вирівнанє сих суперечних змагань і поглядів і о доведенє до компромісу, котрий мав ту подвійну ціль, щоби з одної сторони вдовольити по можности справедливим жаданням побідоносної Туреччини і забезпечити їй точне додержанє взятих на себе Грецією з'обовязань, з другої же не допустити, щоби сій послідній державі наложено услів'я, які би переходили єї політичну і фінансову спроможність. Ту ціль удало ся щасливо осягнути, завдяки порозумінню держав в інтересі загального мира і завдяки їх змаганню, щоби через взаємні уступки уникнути всякого глїбшого сягаючого розриву або такого роздору в європейськїм концерті. Європейський концерт! Кілько-ж то разів критиковано в часі переговорів, як скептично осуджувано его діяльність і як малу вартість означувано наперед его сподіваним успіхам! А преці, мої панове, він видержав огненну пробу в спосіб, котрий надає ему знамя важкого чинника при управлінню східних відносин. Яко з природи тяжко порушаюче ся тіло міг він поверховним умом, котрі піддають ся хвилимих чутствам і спостереженням, давати нагоду до неодних насмішливих заміток, але історія, котра глядить на великі черти поодиноких фаз розвою і має звичаю висказувати свій суд аж по вислідках якоїсь акції, буде колись у своїм вироку справедливіше поступати, та й буде мусіла прийти до того висновку, що то, що сим разом осягнуло ся, має повну претенсію до зачислення до найліпших успіхів дипломатичної штуки.

Досить лиш кинути оком на відносини, які були з початку найновішої кризи, і уявити собі ті нечислимі небезпечности, які були сполучені з сею ситуацією, щоби трудну задачу кабінетів оцінити по справедливості та спізнати повну вартість здобутків, які вийшли для інтересу мира з того, що держави держали ся разом. Так то є здобуток в правдивім значінню того слова, і послідній частині 19-го століття виходить то в честь, що випробовано спосіб, котрий в поступованню у східних справах показав ся так успішним, а в будучности при подібних констеляціях покаже ся також не менше успішним.

Нехай собі там хтось воркотить на то, що європейський концерт не був в силі спинити воєнного походу межі Туреччиною а Грецією — заслуга его мимо того всего позістане неуміньшена, тим більше, що головна его задача не в тім лежала, щоби серед всяких обставин не допустити Греків до шаленого підприємця, до якого они з безпримірною легкодушністю кинули ся, але радше в тім виразнім намірі, щоби, наколи би їх не можна було ніяк від того відвести, вибухнувшу раз війну з'локалізувати, всі окремі інтереси лишити на боці а спільними силами працювати над угашенєм пожару.

Але й Греція має всяку причину бути європейському концертові зобовязаною до вдячности, бо без однодушного і рішучого поступованя великих держав була би она, то річ певна, не вийшла з такою розмірно малою шкодою, як суть для неї услів'я мира, які на ню наложено. В своїм повнім розпуки положенню була би она здана на ласку і неласку побідителя, як би Европа не була лично вмішала ся, а хоч мимо того в Атинах гірко жалують ся на естипуляції угодові, то в тім єсть лиш доказ хоробливого стану ума.

Навіть установленє контролі фінансової над доходами держави призначеними до сплати довгів — спосіб який зовсім несправедливо уважає

ся за упокоренє — не оправдує тих сильних нападів, бо Греція мусить добре розважити, що она без неї не була би ніколи в силі затуляти якусь позичку, а з тим, чи она удасть ся, стоїть в тісній звязі і опорожненє Тесалії. Певно всі би раді по можности станути на поміч королівству в его клопотах, але оно мусить чистити ся з фактичними відносинами і уможливити нам задачу розважним поступованєм.

Вертаючи ще раз до положення на Креті замітив міністер, що держави взяли вже тепер его управління в свої руки. Дотичні переговори заведені межі кабінетами знаходять ся ще в такім стадіум, котре спонукує до резерви. Можу лиш тільки сказати, що згоджено ся повірити амбасадорам в Константинополі поробити відповідні приготування і виготовити органічний статут, на основі котрого має оперти ся будуча система адміністраційна на Креті.

Як то я вже зазначив, буде при тім розходити ся, щоби при збереженню верховної власти султана надати островови далеко сягаючу автономію, котра би поставила запору використуванню его безсовістними функціонерами, а рівночасно дала і гарантії для магометанської меншости, котрі би хоронили єї від нападів християнського населеня. То робота зовсім не легка і займе певно спору часу, але можемо мати надію, що держави поборують щасливо сподівані трудности кріпкою волею і неутомимою витревалостію, як то їм удало ся недавно на иньшій полі усунути ставлений опір. Того вимагає честь Європи, котра управління справи взяла в свої руки.

(Кінець буде.)

Вісти політичні.

В понеділок приймав цісар на довшій аудієнції гр. Голуховського, а ві вторник бр. Банфіюго. По полудні відбула ся нарада між гр. Баденім, гр. Голуховским, бр. Банфім і др. Люкачем, угорським міністром фінансів, почім оба угорські міністри удали ся до Будапешту; в четвер повертає бр. Банфі до Відня.

Вчера розпочало ся друге читанє угодової провізорії. Лівія розпочала на ново обструкцію поіменними голосуваннями. П. Грос домагав ся конечно зміни дневного порядку, бо після его думки президент перервав попереднє засіданє без потреби, бо не було галасів таких, щоби аж заходила потреба перервання засіданя. В поступку президента добачує він нарушенє закону і регуляміну. Внесенє Гроса відкинено в поіменнім голосуванню.

Бюджетова комісія австрійської делегації радила ві вторник над бюджетом міністерства заграничних справ і ухвалила его без ніяких змін, а відтак по короткій промові міністра Каляя приняла комісія без дискусії бюджет спільного міністерства скарбу, прелімінар приходів з ціла і найвисшого сільного трибуналу рахункового. Угорська знова військова комісія делегаций приняла цілий бюджет військовий і додаткові кредити. В часі дискусії інтерпелював опат Мольнар в справі недільних маршів військових і поєдинків. Міністер війни відповів, що годі завісгді оминати недільні марші, але з певністю ніколи не вибирає ся того дня умисно на марші. Квєстію поєдинків по всякій можливості ограничають строгі приписи. На інтерпеляції в справі теплої вечери відповів міністер війни, що ся справа є предметом поважних студій.

По стороні чеській можна доглянути певний наклін до переговорів угодових, однак провідники опозиції грозять, що не вийдуть на дорогу порозуміння, доки передше не будуть відкликані язикові розпорядження.

N. Fr. Presse освідчає, що Німці ані гадають згодити ся на чеські пляни угодові і не заперестануть борби, як довго не виборють собі справедливости. Ціла держава заворушена язиковими розпорядженнями і тепер стало всім ясно, що язикові розпорядження то утопія, надаючи ся перевести в діло. Чехи самі не гадають навіть тому перечити, тож наслідком того кабінет знайшов ся в прикрім положенню. N. Wien. Tagblatt доносить, що на онодішнім засіданню комісії парламентарної розвинув Діпавлі основні свого внесеня язикового і домагав ся поставлення его на дневнім порядку перед провізорією уго-

довою в повній палаті. Проти Діпавлього виступив Енгель, Крамарж, Пацак, Шварценберг і Пальфі, рекламуючи право управління мовою квести соймам. В кінці згодила ся парламентарна комісія на те, щоби внесені Діпавлього взяти під наради, однак доперва по бюджетовій провізорії. В тій справі пише »Politik« що Діпавлі освідчив ся за згодою на основі: від народу до народу, крім сего признав правительству право видавання розпоряджень, впровадження в житє мнимої компетенції державного і правового законодавства. Діпавлі є тої думки, що єго внесені стремить до улекшення тягарів соймам. В бесіді своїй робив він закиди Молодочехам, що старали ся всіми способами, унеможливити угоду. Правительство поступило собі при видаваню мовних розпоряджень дуже неосторожно, ба за мало узявши до уваги німецьку меншість.

Президент міністрів гр. Бадені узнав провізорію за найбільшу конечність державну для котрої здійснення надійшла вже послідня хвиля. Бадені освідчив ся також за скорими нарадами над внесені Діпавлього. Члени комісії згідно з думкою Баденіого попирали в першій ряді полагождені провізорії. Наслідком того зажадав Діпавлі, щоби над єго внесені рівночасно з угодовою провізорією дискутовано, однак комісія постановила взяти єго під наради доперва по перефорсованю провізорії в посольській палаті. Супроти поглядів Діпавлього забрав голос Яворський і межі іншими сказав: Бадені признав вагу внесенія Діпавлього, однак домагав ся передше полагожденія провізорії зі згляду на добро держави. Бадені заперечив також поголоску, мов би правительство наміряло відсунути сесію зараз по залагодженю провізорії. Позістає ще до полагожденія справа котингенту рекрутів і бюджетова провізорія, причому доперва будуть скликані сойми з кінцем грудня, тож прийде ще час і на внесені Діпавлього.

Справа Драйфуса починає інтересувати щораз ширші круги. Впрасі всіх країв подає ся в тій справі обширні комунікати. Та годі їх нам подавати, позаяк переважна часть всяких відомостей про справу Драйфуса є поки що комбінаціями фантазії або впрост тенденційними потатками. З цілою справою є на разі бодай стілько імовірного, що в Франції почали на серію думати про ревізійну процесу. Драйфус остає під дуже пильним дозором. Заховує ся він сукопійно, висилає і приймає листи, але тільки під контролею сторожи; дім єго є обведений навкруги залізною, високою кротою; дозорців змінюють єму дуже часто, а крім сего патрулюють день і ніч вояки з набитим оружжєм. Кошти увязнення і дотеперішного удержання Драйфуса коштують державу вже 200.000 фр.

На Креті повстанці грозять на ново війною. Мимо того відпилюють з Крети європейські ескадри. В понеділок відпилю з відам 8 англійських батерій.

Новинки.

— Независимі оправдують ся. Пос. Окуневський зрозумів мабуть вже сотний раз в своїм парламентарнім житю, що опять удало ся єму »стрілити бика«. Відтягнувшись від голосованя над обжалованієм гр. Баденіого за ческі розпорядження мовні і зрадивши тим поведенієм свою партію, він хотів прилюдно розкаяти ся і зложив на 27. засіданю палати посольської (з 19. падолиста) заяву, котра мала єго і о. Танячкевича виправдати перед Німцями. Та нещастє хотіло, що пос. Окуневський не задав собі на стілько труда, щоби льогічно вистигнути своє виправданє. Не читавши навіть згаданих розпоряджень мовних, він стрілив опять »нового бика«. Ось що каже пос. Окуневський в своїм оправданю. »Ми, (я і о. Танячкевич) відтягнувшись від голосованя, бо ми в справі тій займаємо таке становище, що згадані розпорядження уважаємо на стілько несправедливими, о скільки они в чисті німецьких округах заводять чеський язык урядовий«. Оправданє се викликало всюди не лише сьміх але і сожалінє, що посол галицький,

не прочитавши навіть розпоряджень мовних, говорить на вітер, будьто через ті розпорядження дійсно уведено в чисті німецьких округах чеський язык урядовий! Деж ви, пане посол, вчитали таке? А наколи такого уступу в згаданих розпорядженнях нема, то як можна було до давнішої компромітації докласти нову? Далі же пос. Окуневський в своїм оправданю, що він і о. Танячкевич »для того відтягнули ся від голосованя, бо розправа над єго справою виродалась в борбю расову межі Славянами і Німцями«. Деж тепер правди шукати, чи в першій причині чи в другій? А треба знати, що в політичній програмі партії, котру пос. Окуневський заступає, лежить як-раз расова борба. »Або ми або ви« — гласить нині оклик консолідаторів і консолідованих, а тут брідить ся пос. Окуневський расовою борбою межі Німцями та Чехами! Делікатний нівроку став наш радикальний посол, хоч дома ісповідує програму расової борби...

— Студенти варшавського університету, що урядили демонстрацію проти двох професорів Филевича і Зелова за те, що оба ті професори вислали привітну телеграму до комітету здвигавшого пам'ятник Муравєва у Вильні, зістали вже повідомлені о вирокі, який видав на них університетський суд, а потвердила ціла університетська рада. І так: 120 студентів виключено на довше як на рік, 72 на рік, 2 засуджено на виключенє зі всіх університетів Росії, а прочі дістали строгу нагану. Вирок сей відослано до затвердження кураторови Лигінови.

— Відкопаний кістяк. Передвчєра відкопано на подвір'ю новобудуючого ся дому Ісаака Лернера під ч. 84 при ул. Личаківській у Львові кістяк, що лежав в землі лицем обернений до гори. Візваний лікар міський найшов на чоловічій кості дві борозди, що могли походити від удару тупим знярядом і висказав гадку, що той кістяк — привалений до особи жєньського пола — міг лежати в землі найменше 40 до 50 літ. В тій часті Личаківської уллиці було давніше кладовище, а положенє кістяка здає ся вказувати, що то останки особи похороненої в часі помору без домовини. Однак з огляду, що тут могло бути і убийство, відставлено кістяка до трупарні головного шпиталю і повідомлено о тім ц. к. прокуратуру державну.

— Затросна ріка. На Угорщині зістала затросна ріка Керес на просторі від Телегі до Фібін, а то через відходи з фабрики смоли, які спливали до ріки. Всі риби виздохали, а також згнило много худоби селянської. Пошкодовані громади звернули ся до правительства о поміч.

— »Убийте Чеха!« — такий оклик роздає ся сими днями серед публіки німецької зібраної на т. зв. чеськім двірці в Дрездні, коли з поїзду, що прийшов з Праги, висів один пан, котрого взяли за Чеха. Подорожного побили дуже тяжко і ледво удало ся поліції вивести єго з рук розярених Німців. Тоді доперва показало ся, що побитий не був Чехом, лише Німцем з Чехії, а до того ще й провідником німецьких народовців в Жатец. Перед трема роками побито також на тім самім двірці в Дрездні трєх Італійців, котрих взяли за Малярів і противників Німців. Ті Італійці привезли були з собою грабуляційну адресу для одного німецького студентського товариства.

— Чума ширить ся в індійскім місті Бомбаю і забирає сотки жертв. В шпиталі в Паоне лежить 700 недужих; місто опустіло, багатші шутікали а бідніших забирає пошесть.

— З любови підпалив стодолу повну збіжа, власність вітця своєї любки, саме підчас єї весілля, наймит в селі Куніці коло Гдова на Мазурах. Шкода небезпечена виносить около 1000 зр. Залюблений палій признав ся добровільно і тепер сидячи в арешті роздумує над невдячностію своєї любки, що єму кляла ся, а за другого вийшла.

— З вязниці на бенкет. До якої стєпени доходить чолобитє французького правительства перед Москвою доказує та подія. В р. 1890 якийсь Москаль на імя Владимир убив в Парижі молодіжницю Дідо, а то тому, що не дала ся єму більше визискувати. Суд засудив єго на 20 літ тяжких робіт. Не вислав єго до Коледонії, але позволив на перенесенє злочинника до центральної вязниці в Мелюні. Недавно президент французкої рєпублики помилував єго цілком. На честь Владімірова дирекція вязниці виправила бенкет і відвела єго грєміяльно на залізницю.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ.

Іван Дацюк, богослов III. року, помер дня 24. падолиста в головнім шпиталі у Львові. Покійний походив з бідної селянської родини і

гїмназіяльні студії покінчив о власних силах. Та проте мусів бороти ся з крайною нуждою і тяжкими невзгодами, котрі підкопали завчасу єго здоров'є, набавили грудною недугою і загнали остаточно до гробу. Товариші шкільні мали нагоду пізнати в покійнім дуже розсудного хлопця, доброго сьпівака, а передовсім щиро-сердечного товариша і горячого руського патріота. Тож ненадїйна смерть єго викликала правдивий жал в кождім, хто лише знав сего многонадїйного, а так передвчасно помершого молодця. Похорони відбули ся нині в п'ятницю на янівскім кладовищі. В. є. п.!

Телеграми.

Відень 24. падолиста 7. вечєром. Засіданє замкнено о 5. годині по полудні, а до 7. години стояли ще громадки в сали і обговорювали смутні події. Зараз по замкненю зібрала ся президія палати на нараду. Посли зголошують ся до президії, щоби скласти зізнання. Поточек зізнає, що нікого не бив ані єго ніхто! П. Мільський і радник п. Шукле зізнали, що п. Пфєрше не тільки сам грозив ножєм але й других заохочував, щоби витягали ножі і кидали ся на Поляків і Чехів. П. Голєньський признав ся, що ударив Пфєрша по голові в хвили, коли він замахнувся ножєм в Бржезновського. Комісія парламентарна правиці відбула довгу нараду. Постановлено постарати ся в средства забезпечення президії від напасти. Імовірно наступить зміна реґуляміну. В Відні володіє велике обурєнє. Президія палати зробить до прокуратури донесенє про насильства і бійку. П. Шенерер робить також донесенє до прокуратури на тих послів, котрі єго потурбували.

Відень 25. падолиста. N. W. Tagblatt доносить, що по вчєрашнім засіданю парламентарна комісія правиці відбула нараду. В нарадах взяли участь міністри: гр. Бадені, Біліньський і Рітнер. Дискусія трєвала кілька годин, але не прийнято ніякої ухвали, тільки уповажнено президію, щоби она в своїм обсягу поробила відповідні кроки. Предкладано слідуєчі средства: додаток до реґуляміну зложений з двох параґрафів. Зміна мала би ся відносити до знесення поіменних голосовань з виїмкою надзвичайних случаїв і до уповажнення президії, усунути з засідань палати тих послів, котрі переступали би реґулямін. Президент мав би право виключити такого посла від 3 аж до 14 засідань, але се могло би стати ся лиш тоді, коли палата се ухвалить. Виключені послі не побирали би на час виключенія диєт. Крім сего порушено проєкт утворення парламентарної сторожи.

Відень 24. падолиста. В часі бійки. Посли борять ся з собою, кидають об землю, дусять ся за горла і копають ногами. Добуто і ножів. На галєриях потворили ся також партії, попали в розлюченє і кричали до послів: пфуй, пфуй! З галєрії придавляли ся тій сцені жінки Шенерера і Вольфа. Жінка Вольфа на вид, як бють єї мужа, плакала спазматично.

Царгород 25. падолиста. Подрібну програму маючої відбутися урочистости салютованя австро-угорської фльоти по причині подій в Мерсині вже уложено. В урочистости тій возмуть участь репрезентанти мерсинських військових і цивільних властей в галєвих мундурах а також командант і офіцири корабля »Леопард«. Перед палату австро-угорського консуляту вийде відділ турецького войска з музикою і уставить ся перед палатою. В хвили, коли на палаті появить ся австро-угорська фліга, музика заграє гимн, а войско запредентує оружжє.

Переписка Редакції і Адміністрації.

Всч. отче Явор... в Главчу. Печатаня не можемо розпочати, доки не прочитаємо цілого предмету. Просимо прислати все до кінця, як найкорше.

Олій рибячий

в двох родах: жовтий одноразово дистильований, незвичайно додатно ділаючий против зафлегмленія, остроти крови, недокровности, золотухи і т. д.; білий, приятніший від попереднього, двократно чищений і дистильований.

Можна набути в бутільках по 60 і 80 кр.

в двох родах: жовтий одноразово дистильований,

Головний склад в аптіці

161 95—?

Жигм. Рукєра

під »Срібним орлом« у Львові.

Цінник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 22. падолиста 1897.

I. Акції за штуку.

Зеліз. г. Кар. Людв. по 200 зл. мк.	215	—	218
Зеліз. Львів-Черн.-Яссі по 200 зл. вальсрбл.	282	—	285
Банку гіпот. гал. по 200 зл. в. а.	380	—	390
„ кред. гал. по 200 зл. в. ав.	—	—	210
Гарбарні в Рашеві по 200 зл. в. ав.	200	—	210
Фабрики вагонів в Сяноку перед тим Ліпінського по 500 кор. в. ав.	250	—	260

II. Листи заставні за 100 зл. в. ав.

Банку гіп. г. 5% в. ав. з 10% пр.	110	20	110	90
„ „ „ 4 1/2% „ „ лос в 50 л.	100	—	100	70
„ „ „ 4% „ „ в 601 по 200 К.	96	70	97	40
„ краев. 4 1/2% в. ав. лос в 51 л.	100	50	101	20
„ „ 4% в. ав. лос в 57 л.	97	50	98	20
Тов. кред. гал. земс. 4% (першаеміс.)	97	80	98	50
„ „ „ 4% лос в 41 1/2 літ	97	50	98	20
„ „ „ 4% „ в 56 літ	97	10	97	80

III. Обліги за 100 зл.

Гал. фонду пропінан. 4% в. ав.	97	80	98	50
Буков. „ 5% „ „	102	75	—	—
Комунальні Банку кр. 5% (2 ем.)	102	10	102	80
„ „ 4 1/2% (3 ем.)	100	10	100	80
Зелізніці льокальні 4% по 200 кр.	96	50	97	20
Позички краев. 6% в. з року 1873	108	—	—	—
„ „ 4% „ „ 1891	—	—	—	—
„ „ 4% по 200 кор. з р. 1893	97	80	98	50
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97	—	97	70

IV. Льоси.

Міста Кракова	25	25	27	25
„ Станиславова	42	—	—	—

V. Монети:

Дукат цисарський	5	62	5	72
Наполеондор	9	49	9	59
Пів-імперіал	9	55	—	—
Рубель російський срібний	1	20	1	25
„ „ паперовий	127	50	128	50
„ марок німецьких	58	55	59	—

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1897.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить	о годині			відходить	о годині		
7:30	з Іцкан			6:00	до Підволочиск з головн. двірця		
7:50	„ Янова			6:10	„ Іцкан		
7:52	„ Тернополя на Підзамче			6:15	„ Підволочиск з Підзамча		
8:05	„ Лавочного			6:45	„ Іцкан		
8:15	„ Тернополя і Бродів на головний дворець			8:40	„ Кракова		
8:25	„ Сокала			8:50	„ Янова, Калуша, Хирова		
9:10	„ Кракова			9:20	„ Скольного		
10:35	„ Ярослава			9:25	„ Сокала		
1:15	„ Янова			10:05	„ Підволочиск з головного двірця		
1:30	„ Кракова			10:27	„ з Підзамча		
1:40	„ Скольного Стрия, Калуша, Хирова			10:45	„ Іцкан		
1:50	„ Черновець			1:55	„ Підволочиск з головного двірця		
2:15	„ Підволочиск на Підзамче			2:08	„ з Підзамча		
2:30	„ „ головний дворець			2:40	„ Черновець		
5:25	„ Сокала			2:50	„ Кракова		
5:35	„ Підволочиск на Підзамче			3:05	„ Стрия		
5:45	„ Іцкан			4:40	„ Ярослава		
Ніч				Ніч			
3:04	з Підволочиск на Підзамче			4:40	до Кракова		
3:30	„ „ головний дворець			5:20	„ Лавочного		
5:10	„ Кракова			6:24	„ Янова лиш в будні дни		
6:00	„ Підволочиск на головний дворець			6:45	„ Кракова		
6:55	„ Кракова			7:05	„ Сокала		
8:45	„ Кракова			7:25	„ Тернополя з головного двірця		
9:10	„ Іцкан, Бергомету з виїмком понеділка			7:30	„ Лавочного		
9:30	„ Кракова			7:47	„ Тернополя з Підзамча		
9:43	„ Підволочиск на Підзамче			7:48	„ Янова		
9:50	„ Іцкан			10:30	„ Іцкан		
10:00	„ Підволочиск на головний дворець			10:50	„ Кракова		
10:20	„ Стрия, Хирова			11:00	„ Підволочиск з головного двірця		
12:10	„ Лавочного			11:37	„ „ з Підзамча		

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдення!

ІВАН ЯРИМОВИЧ
СКЛАД і РУКОДІЛЬНЯ
обуви мужескої, дамської і для дітей
у Львові, площа Бернадинська число 10.

має честь повідомити отсим Ви. Публіку, що ви рабаєте **ОБУВЕ НЕПРОМАКАЮЧЕ** власного винайдення, з всякого рода шкір, як: **Обуве мужеске і дамске, також чоботи з холявами тревалі, надмірно легкі і по цінах дуже приступних.** — Також приймає до відновлення і направи **Кальші і Плащі кавчукові**, всякі **гумові приряди** як також зельованя обуви кавчуком. — Всякі замісцеві замовлення виконує в можливо як найкоротшім часі. — Дякуючи за дотеперішні ласкаві взгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанем

139 20—140 **Іван Яримович.**

Спеціаліст до направи кальшів і плащів кавчукових.

Вже появилася з друку
РУСКА КУХАРКА

або
Школа вареня по руски
містить 41 знаменитих зуп.
Всі печені, які тільки можливі: Волови, баранячі, вепрові і т. д.
Байцоване шинок, роблене знаменитих кишок і ковбас і т. п.

Мучні і яєчні страви
Блини — Пизи і т. п.
Знамениті рускі пироги печені з сиром, капустою і т. п.
Роблене вкусного набілу і т. п.
Ціна 70 кр.

По надісланню переказом **76 кр.** висилає франко Друкарня народова **Ст. Манецкого і Спілка**, Львів. Готель Жоржа.

Всілякого рода
інструмента музичні
найдешевше в виключнім фабричнім складі

І. Капраліка у Львові.

147 Цінники даром. 4—24

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного
2 купує і продає
всякі
папери цінні
і **МОНЕТИ**
по найдешевшім курсі деннім не числячи ніякої провізії.

Контора виміни і відділ депозитовий перенесені до льокалю партерового в будинку банковім.

„ДНІСТЕРЪ“
ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
У ЛЬВОВІ
в домі «Просвіти» Ринок ч. 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне припоручене Всч. Духовенству всім вірним через **Ем. Кард. Митр. і Преосв. Еп. Ординарият** всіх трьох Епархій, обезпечає будинки, худобу, господарські знаряди, збіжжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках **проти шкідливих** за можливо найнижшою оплатою.

Шкоди ліквідує ся і виплачує ся сейчас по пожарі а договори заключені з першими Товариствами контрасекураційними подають **„Дністрові“** можливість обезпечувати і виплачувати і **найвищі суми.**

Поліси **„Дністра“** приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечити ся через **„Дністеръ“** після всіх можливих комбінацій в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористніші услія і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту **„Дністеръ“** стоваришенє зареєстрованє а обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третих лиць **вкладни** до опрочентованя по 5%. Гарантія цілковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тільки властителям реальностей, вільних від тягарів, за порукою двох членів. З позичок відтїгає ся десята часть на удїл.

Зголошеня о удїлені аґенції в місцевостях де **„Дністеръ“** не є заступлений, приймають ся.

(69—?)

143 **ЦЕРАТИ** 30-36
в великій виборі дивани, хідники, капи, портієри, матерій на меблі, всілякі обитя повозові і сукна поручає найдешевше

СТЕФАНІЯ ВИШИНСЬКА
Львів, Коперника 16.

1000 туюток цигаретових за 1 зр. поручає фабрика туюток

АНТОНІНІ МАЗУРКЕВИЧ
Львів, уліця Галицька число 12.
Замавляючим 5.000 туюток разом опакованє і відсилка франсо.

ФАБРИКА
Л. І Малевский
у Львові
уліця Вірменська ч. 12.

Поручає вироблювані в своїй фабриці корки до бочок і бутельок в найлучшій якості і дешевші від заграничних, також дерева коркові і кола до меленя пшона, підшви і дамскі корочки.

138 6—10

основана в р. 1877.

ЛЕВ НОВОСАД
(практикант віденьський)
у Львові, ул. Крута ч. 7.

виконує мужеску, дамску і діточу обуву, також чоботи з холявами для духовенства по як найприступнішій цінах.

Рівнож приймає репарації **кальшів.** — З провінції вистанє старий оказ на міру. 136 24—140